

[Indenrigsministeren.]

angaaende Ønskeligheden af endelig at faa en Revision af Bygningsloven gennemført, skal jeg sige, som jeg har givet Udtryk for det tidligere, at jeg er ikke uenig med det ærede Medlem om Ønskeligheden eller rettere Nødvendigheden deraf. Jeg skal ogsaa gerne indrømme, at da jeg for 5 Aar siden overtog Indenrigsministeriet, var Reformen af Bygningsloven en af de Opgaver, jeg havde haabet, jeg skulde kunne have løst allerede, inden de 5 Aar var gaaet. Jeg erkender, at det har ikke været mig muligt at faa denne Sag forceret frem, og den Undskyldning, jeg har, er denne, at Indenrigsministeriet af mange Grunde, som alle kender, har været i høj Grad overbejdet med Arbejde i Kraft af alle de Forhold, som hele Kri-situationen har medført. Men jeg kan sige til det ærede Medlem, at der føres i denne Tid Forhandlinger, og der sker Forberedelser i hele denne Sag, saa jeg haaber, at inden ret længe vil Dagen være der, da et Revisionsforslag kan fremsættes. Der er altsaa med andre Ord, hvis jeg maa udtrykke det saaledes, Bevægelse i det i Øjeblikket.

J. Chr. Jensen: Jeg takker Ministeren, fordi han nu oplyser, at der er Bevægelse i Spørgsmaalet om en ny Bygningslov for Storkøbenhavn; men jeg vil gerne have Lov til at tilføje, at alle de Gange op gennem Aarene, Spørgsmaalet har været rejst, har der fra den paagældende Ministers Side været udtalt Interesse for Sagen. Naar nu Ministeren siger, at der er Bevægelse i det, vil jeg haabe, denne Bevægelse maa fortsættes, saa der kan være Udsigt til, at Spørgsmaalet kan løses inden længe.

Jeg vil gerne i den Anledning sige til den højtærede Indenrigsminister, at naar nu forhaabentlig det Forslag, som vi har til Behandling i Dag, vedtages, saa tror jeg, der er ryddet en betydelig Hindring af Vejen. Maaske maa jeg have Lov til saa endnu at henstille, at man tog hele det tekniske Afsnit ud af den nye Lov og lod det blive ganske almindelige kommunale Vedtægter, som skulde godkendes af Ministeren, saa der var Mulighed for, at den Slags Ting kunde laves om, uden at derfor hele Loven skulde laves om. Hvis man gør det, saa tror jeg, der var taget endnu en stor Hindring bort for den nye Bygningslovs Gennemførelse, saa maatte man formentlig i Fællesskab kunne løse Problemet inden ret længe.

Det ærede Medlem Hr. Christensen (Høng) stillede det Spørgsmaal — Mini-

steren svarede ikke paa det —, om der i den Beføjelse, Københavns Kommune nu faar, ligger mere end i den Beføjelse, Frederiksberg Kommune har haft i snart en Menneskealder. Efter hvad jeg kan se, er der intet i den Beføjelse, Københavns Kommune faar gennem dette Lovforslag, som gaar ud over det, Frederiksberg Kommune har haft i 37 Aar.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Bindslevs Betænelighed vil jeg gerne sige, at der i og for sig ikke var nogen Betænelighed ved at gaa med til Lovforslaget som saadant, der var en lille Betænelighed ved, at det bliver et andet Parti end det, det ærede Medlem tilhører, der skal administrere denne Lov. Men naar det ærede Medlem henviser til, at han har mere Tillid til det Flertal, der er paa Frederiksberg, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at fra 1897 til 1909 var der ikke konservativt Styre paa Frederiksberg; først i 1909 kom der derude et Flertal i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Bindslevs Tanker. Men alligevel foregik der i Tiden fra 1897 til 1909 ikke noget derude, som kan afskrække det ærede Medlem; der foregik dengang kun det, som er foregaaet senere, at man i Fællesskab har brugt denne Lov, kun naar det var nødvendigt. Alene i Kraft af en saadan Beføjelses Tilstedeværelse vil man — det har vist sig — opnaa Enighed med de private Grundejere om de Ting, der er Tale om; jeg tror derfor kun, det vil blive i Undtagelsestilfælde, man vil skride til Ekspropriation.

Maa jeg sige, det er rigtigt, at Frederiksbergs Boligpolitik i al Almindelighed berøres ikke af det, jeg har sagt; jeg sagde før, at der var Uenighed mellem Flertal og Mindretal, men kun med Hensyn til de Mindstemaal, Flertallet fastsatte ved Servitutlægningen i Strid med, kan jeg godt sige, den sunde Fornuft. Det har da ogsaa vist sig, at ved alle de Bebyggelser, som er foretaget siden, har man maattet ændre disse strenge Forhold i Retning af det, jeg paa mit Partis Vegne krævede i 1913—14, da vi havde Spørgsmaalene fremme; men det har intet at gøre med Frederiksbergs byplanmæssige Boligpolitik i al Almindelighed. Det, vi har været fælles om, er at gøre det, som jeg ogsaa nu tror, alle Partier kan være enige om: at fordele Bebyggelsen saaledes, som Samfundet har Krav paa.

Bindslev: Jeg skal gerne erkende over for den højtærede Indenrigsminister, at det vil være vanskeligt i Lovgivningen at gaa frem efter de Principper, som man kunde